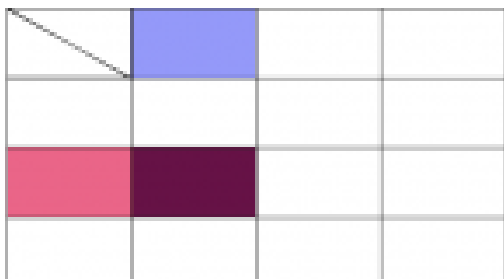

Forskelligheder og fællesskab

Kombinationen af perspektiverne modtagelsen og undervisningsdifferentiering kalder vi forskelligheder og fællesskab. Forskelligheder er nært knyttet til rummelighed: det er forskelligheder, der rummes. Men forskelligheder noget mere: det anses for at være en forudsætning og styrke i det lærende fællesskab, som forløbet udgør.

Forskellighederne er på den ene side en præmis, som undervisningen tager udgangspunkt i, i form af undervisningsdifferentiering. Men forskellighederne udgør på den anden side selve kernen i den erfaringslæring, hvor det er forskelle i de liv, der er repræsenteret, og forskellighederne i erfaringerne, hvorigennem deltagerne både udfordrer hinanden i den erfaringsdannelse, der er repræsenteret, men også kan lære gennem viden- og erfaringsdeling. Med Illeris (2013) kan fællesskabet udgøre en ramme for kollektiv transformativ læring. Deltagerne lærer af hinanden såvel som sammen med underviser/vejleder i erfaringslæringsprocessen.

Deltagere:

Det er et dejligt sted. Vi kommer fra forskellige nationaliteter, og vi kender ikke hinanden, men vi er så glade for hinanden, vi snakker sammen, og vi giver hinanden råd. Hvis nogen har lavet fejl eller snakket forkert om andre, så prøver

vi at løse problemet uden at skændes.

Du føler dig velkommen, både med dem du er sammen med, men også af underviserne. Du er ikke udenfor, eller noget som hel

Professionelle:

De oplever, at det er befriende at være i et fællesskab, hvor de andre også er lidt mærkelige, sådan som de tit har følt sig, og derved begynder de jo at føle sig normale.

Så de har et fællesskab omkring både deres psykiske sårbarhed og så det at lave noget (producere).

Motivationsunderstøttende arbejdes der således i dette krydsfelt meget konkret med den fælleshenførende rettethed: "Lad mig høre til og være ligesom dig". I nedenstående eksempel er det inkluderende, det at høre til, det fremtrædende, ikke så meget "at være lige som dig".

Jeg kunne mærke det med det samme: man bliver budt velkommen og taget ind, og man bliver ikke lukket ude, fordi man er den nye eller noget som helst.

Hun (læreren) skaber ro og rum, og så giver hun de terapeutiske input til de ting, vi laver. Vi kan hele tiden tage fat i hende og ikke kun, når vi har tegneøvelser, også når vi er i gang med noget andet.

De har selvfølgelig nogle ting de skal igennem, men der er plads til, at man laver nogle andre ting, eller hvis man lige kommer til at snakke om noget andet, så fanger underviserne det lynhurtigt.

Undervisningsdifferentiering er i høj grad noget, der tilstræbes udøvet af underviserne:

Det, der virker, er, at man får mulighed for at udvikle sig med det, man kommer med og i det tempo, man kan håndtere.

Jeg prøver hele tiden at fornemme, om jeg kan skubbe dem lidt mere, nogen kan jeg sige noget direkte til, og de kan bedst lide det sådan. På den måde differentierer jeg egentlig undervisningen rigtig meget, og det er der jo plads til, fordi vi

har roen til det.

Det går meget i éns eget tempo, og der bliver set på hvert enkelt individ, hvad de har brug for, og man følger det, for nogen har brug for skemaer, og nogen har ikke brug for det.

Det eneste, der foregår kollektivt, det er undervisningen på holdet, og der bliver i høj grad taget udgangspunkt i de borgere (kursister) der er der her og nu, fordi vi har nogle undervisere, der kan tage hul på noget, hvis der er et ønske, og hvis der er noget, de helt specifikt gerne vil vide noget om, så bliver det taget op. Dette foregår på hold, hvorimod samtaler, coaching og virksomhedspraktik, det er helt individuelt.

- [< Potentiale](#)
- [Op](#)
- [Den nærmeste udviklingszone >](#)

<https://daghojskoler.dk/forskelligheder-og-f%C3%A6llesskab>

www.daghojskoler.dk